

Sygn. akt VI Gz 118/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: Przedsiębiorstwa (...)spółka jawna w L.

przeciwko: (...) S.A. we W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 13 marca 2015 r., sygn. akt V GNc 1502/14

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od opłaty sądowej od zarzutów. Sąd Rejonowy oddalając wniosek strony pozwanej wskazał, że pozwany powinien wykazać brak środków na pokrycie kosztów postępowania sądowego, a także uznał, powołując się na orzecznictwo sądowe, iż strona prowadząca działalność gospodarczą, w zakresie wydatków wynikających z prowadzenia tej działalności powinna przewidzieć również wydatki związane z prowadzeniem procesu sądowego. Powinna więc tak planować wydatki by móc ponosić również koszty sądowe. Sąd Rejonowy wskazał, że w niniejszej sprawie pozwany jeszcze kilka miesięcy wcześniej wykazywał znaczne przychody z prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości około 1,5 mln zł za trzy kwartały 2014r. Ponadto Sąd Rejonowy wskazał również na możliwość uzyskania środków finansowych od wspólników lub akcjonariuszy w przypadku zarobkowego prowadzenia działalności przez daną osobę prawną.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku pozwanego o zwolnienie z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w postaci opłaty od zarzutów w kwocie 1.142 zł ewentualnie o skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji oraz zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu zażalenia pozwany zarzucił, że osiągnięty przez stronę pozwaną przychód za pierwsze trzy kwartały 2014r. nie uzasadnia stanowiska jakoby pozwany mógł zabezpieczyć środki finansowe na pokrycie opłat sądowych. Mimo tego, iż w bilansie strony pozwanej po stronie przychodów widnieje kwota 1,5 mln zł to nie przesądza to o aktualnej sytuacji finansowej strony pozwanej. Obecnie spółka generuje straty. Wysoki przychód z początku roku wynikał z jednego większego kontraktu. Pozwany spłaciwszy wcześniejsze zobowiązania nie był w stanie „odłożyć” żadnych środków. Tym bardziej, że powództwo w przedmiotowej sprawie zostało wytoczone pod koniec roku 2014 a na początku tegoż roku pozwany nie mógł przewidzieć, że powód wystąpi przeciwko niemu o zapłatę. Ponadto Sąd badając sytuację finansową pozwanego nie może opierać się jedynie na cyfrowym zapisie w sprawozdaniu finansowym.

Rzeczywista sytuacja pozwanej spółki wynika z innych dokumentów np. w postaci wyciągów z rachunku bankowego, z którego wynika brak obrotów na kontach pozwanej spółki już od kilku miesięcy, zaś wszelkie wpłacane środki przekazywane są na poczet toczącego się postępowania zabezpieczającego. Ponadto pozwany wskazał, iż bez znaczenia w niniejszej sprawie jest sytuacja finansowa jego akcjonariusza.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Na mocy art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. Dz.U. z 2010 r. nr 90 poz. 594 z późn. zm.) Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

We wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych strona pozwana podała, że obecnie nie osiąga dochodu. Wysoki przychód na początku roku 2014 wynikał jedynie z jednego większego kontraktu, co pozwoliło pozwanej na spłatę wcześniejszych zobowiązań i ze środków tych pozwana nie była w stanie „odłożyć” żadnych środków. Obecnie wszelkie wpłaty z rachunku bankowego przekazywane są na koszty postępowania zabezpieczającego. Pozwany nie może również przedstawić aktualnej sytuacji finansowej spółki gdyż dokumentacja spółki została skradziona i pozwany dopiero obecnie stara się ją odtworzyć.

Jak wynika z powyższego strona pozwana nadal prowadzi działalność gospodarczą. Chwilowa zła sytuacja majątkowa strony prowadzącej bieżącą działalność gospodarczą, sama przez się nie uzasadnia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych tj. w tym przypadku opłaty od zarzutów w kwocie 1.142 zł. Koszty sądowe należą do normalnych kosztów działalności gospodarczej, a koszt udziału w procesie sądowym jest elementem tej działalności i wymaga na równi z koniecznością zapewnienia środków na bieżącą działalność, także zapewnienia środków na opłaty sądowe. Oznacza to, że osoba prawna winna tak gospodarować posiadanymi przez siebie środkami finansowymi, aby móc przeznaczyć je, o ile zajdzie taka potrzeba, na koszty związane z prowadzeniem postępowania sądowego w charakterze powoda, bądź pozwanego. Jak wynika z bilansu przedstawionego przez stronę pozwaną uzyskała ona przychody z prowadzonej działalności gospodarczej za trzy kwartały 2014r. w kwocie 1,5 mln zł, a więc miała możliwość przeznaczenia z tej kwoty środków na koszty postępowań sądowych. Utrata dokumentacji finansowej spółki w wyniku kradzieży, która miała miejsce pod koniec 2014r. nie zwalnia strony pozwanej z obowiązku przedstawienia aktualnej sytuacji finansowej spółki mimo tego, iż wcześniejsza dokumentacja jest nadal w trakcie jej odtwarzania. Brak przedstawienia aktualnej sytuacji finansowej powoduje, że nie można uznać, iż pozwany nie posiada żadnych środków finansowych na uiszczenie opłaty sądowej od zarzutów w tak niewielkiej kwocie (1.142 zł) – tym bardziej, że strona pozwana nadal prowadzi działalność gospodarczą. Dodać należy, że Sąd Rejonowy wskazał również, iż w przypadku prowadzenia przez osobę prawną działalności o charakterze zarobkowym istnieje możliwość uzyskania środków finansowych od wspólników lub akcjonariuszy – koniecznych dla prowadzenia postępowania sądowego. Ze stanowiskiem tym należy się zgodzić.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie pozwanego jako bezzasadne na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 kpc.